

VEU DE L'EXILI
CATALÀ I
REPUBLICÀ

Nr 4698
DIUMENGE 4 DE SETEMBRE
A

LA CASA DE LA VILA-MUSEU
LA VAJOL - ALT EMPORDÀ

CONVERSES de la VAJOL
1994

Nº 66 --- Gener de 1995

Un imperialisme cultural

La cultura no és sempre innocent. Com hi ha un imperialisme econòmic i un imperialisme militar, hi ha un imperialisme cultural i lingüístic. Ho sabem a Catalunya, víctimes d'un imperialisme castellà, batejat "espanyol".

D'ençà de la tardor de 1993, hem vist desenrotllar-se en el món, i gràcies a una immensa crisi econòmica, a una imposició nord-americana, que en virtut d'un acord dit del GATT, volia fer acceptar a Europa i al món, la llibertat de circulació sense fronteres, com a mercaderies, dels seus productes culturals, cinema, ..

Què podem fer els catalans davant una invasió cultural sistemàtica que pot fer-nos perdre la identitat nacional?

Quan el poder dominador es doblega davant un poder més fort, el poble dominat deu alliberar-se i establir la seva identitat, cultural i nacional.

Es que la "democràcia" pot ser imposada ...
per la força de l'estranger imperialista?

Ens trobem a mitjans de setembre i sembla que les forces armades nordamericanes es preparen a imposar a les forces haitianes la presidència del capellà Aristide, elegit pel poble pobre de Haití.

Per tractar de veure-hi clar, recordem que els règims comunistes de l'Est europeu, imposats per la victòria de les forces soviètiques, no han resistit a la contra-revolució; i que al contrari el règim de Fidel Castro a Cuba resisteix a l'imperialisme. La lliçó és que es el poble mateix qui deu establir el seu règim.

En la nostra història, veiem com els pobles peninsulars es revoltaren en una guerra de la Independència contra els exèrcits de Napoleó que representaven el progrés sorgit de la gran Revolució francesa i que inclús anomenaren "el Deseado" el rei tirà Fernando VII. Ens sorprengué una mica quan veiem que Karl Marx considerà que la Revolució estava al costat del poble espanyol i no dels exèrcits sorgits de la Revolució francesa.

En l'actual conflicte haitià, un règim imposat per l'estranger imperialista no serà sobirà i obeirà als dictats del'estranger. El règim esdevindrà una tirania.

CONTRACTE
DEL
PROGRÉS SOCIAL
i
UN FRONT AMPLI
PROGRESSISTA.

Com si continués la "guerra del Golf"...

l'imperialisme nordamericà s'ha imposat en aquest 19 de setembre 94 contra la Junta militar i la població haitiana.

Malgrat el vot americà quan l'elecció de Clinton contra les aventures militars exteriors, malgrat la voluntat actual del poble, malgrat l'oposició dels principals països sudamericans, malgrat l'oposició del Senat, i comptant, això sí, amb la passivitat dels còmplices europeus, una gran mobilització armada ha imposat l'ocupació militar del territori haitià. El resultat es veurà aviat.

Amb la desaparició de la diplomàcia dels països de l'Est, les institucions internacionals com la ONU són inexistents i amb el "dret a la ingerència" civil i militar la guerra succeeix a la necessària pau.

"Deixeu-los passar!"

Ara veiem que els representants de la "democràcia" imperialista protegeixen i defensen arreu del món - de l'Afganistan a la Bosnia, passant per l'Argèlia - la progressió del fanatisme islamista. "Deixeu-los passar!", criden els mèdia.

Recordarem el "No passaran!" de la guerra del 14 que reprenerem els republicans antifeixistes quan la nostra guerra. Els capitalistes ens ho feren pagar car, ells volien "deixar-los passar"; ja aleshores, per por del "comunisme", que nosaltres representàvem. La nostra República va ser sacrificada al feixisme.

Ara, sempre per por d'un "comunisme" que diuen inexistent, la burgesia, als USA, com a l'Anglaterra i a França, ajudats pels mèdia demanen que el poder argelià comenci unes "negociacions" amb els terroristes islamistes, els quals preparen un règim totalitari i extremista religiós.

DECLARACIÓ - MISSATGE DE LA VAJUL

Reunits a LA VAJUL (Alt Empordà) el diumenge 4 de setembre de 1994, diversos representants de famílies polítiques i sindicats dels Països Catalans, han estudiat i aprovat un "Contracte del Progrés Social" i han proposat i signat un "Front Ampli Progressista".

Aquest pretén ésser una intergració política adogmàtica entre famílies d'opinió d'esquerra transformadora i progressista.

Amb un comú denominador de Progrés Social i un compromís polític ferm per establir la confegència operacional d'un Pacte Social i un Pacte Polític que defensi, garanteixi i perfeccioni les conquestes bicentenàries de la democràcia sindical i del progrés social començades a la Revolució Francesa amb la Declaració dels Drets de l'Home i del Ciutadà i continuades amb la llarga lluita obrera i social a tots els Països Catalans.

El contracte del Progrés social i el Front Ampli Progressista pre-
tenen integrar, coordinar i dinamitzar les estructures socials i
polítiques de tipus sindical, corporatiu i axxiatiu, ecològic confe-
deral i republicà.

Signat a LA VAJOL, diumenge 4 setembre 1994.

M. Riera Claville

Miquel Giralt

Joaquim Vinyes

Emili Valls

El combat del poble basc

Ens assabentem aquest mes de setembre que es realitza a Euskadi
una unió entre els nacionalistes del PNB i Herri Batasuna. Un di-
rigent ha dit que ells no acceptaven la Constitució espanyola.

Recordarem que Franco amb el seu triomf mimitar va voler "espan-
yolitzar-castellanitzar" tots els pobles peninsulars, Galícia,
Catalunya i Euskadi. De retruc, ara, en el post-franquisme, les na-
cions es revoltien en defensa de llur identitat nacional. I si
els bascos, ara, no accepten la Constitució que els fa "espanyols"
dins de la monarquia borbònica, ens trobem amb la continuació del
combat republicà contra la soldatesca de Franco. Quin exèrcit he-
teroclit, alemanys, italians, moros, ... va imposar l'imperi fei-
xista contra els pobles peninsulars!

La guerra d'Espanya, inacabada, continua

Hem vist i hem escoltat Antoni Tapies

el jove pintor català, la nit del 26 de setembre 94, a la TV fran-
cesa, amb motiu de la Exposició de les seves obres al "Jeu de

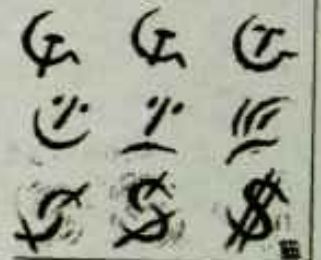
Paume" de Paris.

Hem comprés que els seus quadres tra-
dueixen tot el sofriment de la seva generació.
Quan la nostra guerra i quan la dictadura va-
ren sofrir de privacions, de gana, de malal-
tia i, moralment, de l'opresió contra el po-
ble català.

Doblegada sota la dictadura, la seva
generació, tot i lluitant, es veié obligada
a adaptar-s'hi i a renunciar a tot el que
no era sobreviure.

Ara el poble català, si viu i respira una nova llibertat, se
sent encara i sempre diguem impregnat d'aquella por al franquis-
me i troba en el combat per la nació el camí de la llibertat.

Pero l'expressió de la sufrença popular ,p condueix encara a
la seva superació alliberadora.

De "Le Monde"

MORT A L'EXILI

El psiquiatre català, doctor FRANCESC TOSQUELLES, ha mort a la edat de 82 anys a França, en el Lot-et-Garonne.

El jove estudiant revolucionari dels anys 30, esdevingué quan la nostra guerra cap dels serveis psiquiàtrics de l'exèrcit republicà.

A l'exili, a França, esdevingué un revolucionari de la medicina psiquiàtrica. Adaptant la psicoanàlisi a una filosofia institucional de la psiquiatria, va adquirir una gran notorietat i va fer de l'hospital de Saint-Alban un centre de pensament renovador.

De la Barcelona revolucionària dels anys de la República sorgí amb Francesc Tosquelles un pensament renovador de la ciència mèdica.

L'"Estat de les autonomies" consolidat

En aquest mes de octubre 94, Felipe González s'ha decidit a posar fi a l'indiferència i a valoritzar les "autonomies" nacionals i regionals.

El president català Jordi Pujol ha parlat en la seva llengua en el Senat i el franquista Fraga president de la comunitat gallega ha parlat també en la seva llengua nativa.

Pero el president basc, dirigent del PNB que refusa l'acceptació de la Constitució no ha assistit a la reunió del Senat.

Com podem veure la situació diguem nova?

Si el dret de les regions i nacionalitats ibèriques avança en el terreny polític, en canvi i de retruc consoliden l'Estat espanyol, tanmateix centralista i no federal i retarden la veritable alliberació de les nacions peninsulars.

Mort de GILBERT GRAU I SALVAT

el 7 de setembre de 1994

a Elna - Catalunya Nord.

Lluità sempre per "una Catalunya dels Països Catalans independent i lliure".

"Els catalans hem d'aixecar el cap i fer un pas endavant per aportar la nostra capacitat d'iniciativa a l'obra comuna universal de bastir la nova estructura federal que agermanarà els pobles".

G. G., 1966

"Amb el nostre PFE de Catalunya (PPCC), Partit Federalista Europeu de Catalunya (Països Catalans) ens esforcem de demostrar que els PPCC tenen a la seva disposició totes les prerrogatives, totes les justificacions per a exigir la llibertat, la independència i la sobirania refusant tota almonia atorgada per un i l'altre dels estats opressors".

G. G., 1975

El general republicà

VICENTE ROJO

D'ha parlat d'ell, en un periòdic espanyol, a proposat del centenari de la seva naixença. Fa morir en 1966.

El general Rojo va ser l'estratega del nostre exèrcit popular. Va organitzar la defensa de Madrid i amb el poble madrileny va contribuir a aquell episodi de la nostra historia.

Va ser ell també l'estratega del passatge de l'Ebre, quina batalla si va destruir la nostra capacitat de defensa, podem creure que va retardar el començament de la segona guerra mundial i va contribuir a la final derrota del feixisme mundial.

Es el general Rojo un exemple dels militars espanyols que quan la nostra guerra foren fidels als ideals republicans.

L'exemple irlandès

El poble irlandès, sotmès historicament a la tutela de l'imperialisme anglès, ha mostrat anys i anys una capacitat de lluita armada per la seva alliberació nacional.

Un fet nou s'ha produït aquest mes de setembre 94 la IRA abandona la lluita armada i reclama que les forces angleses abandonin el territori nacional i catòlic irlandès.

Un mes després els irlandesos protestants i unionistes abandonen al seu torn la lluita armada.

Es que podem establir un paral·lel entre aquest exemple i el cas català i basc quins territoris foren envaïts pels exèrcits de la coalició franquista?

La ETA, paerir acrivista basc, demana la evacuació del seu territori nacional per les tropes d'ocupació espanyoles. Aquesta situació és la continuïtat del resultat militar i polític de la nostra guerra, que no ha estat superat políticament.

La "guerra inacabada", la nostra, és ara una guerra encarcarada. El problema hispànic, el de les nacionalitats sotmeses, no és militar, és un problema polític.

Cal, per Catalunya, per Euskadi, per Galicia, ... superar la guerra. El franquisme deu ser superat, i son-els pobles d'Espanya, qui deuen fer-ho.

La nova República haurà de fonamentar-se en la solució del problema de les nacionalitats.

Picasso : "Somni i mentida de Franco"

Es que existim ?

El 20 d'octubre ha tingut lloc a Foix la inauguració del tunel de Puymorens que travessa els Pirineus i permet les comunicacions entre Catalunya i l'Ariege i Catalunya Nord. Entre Tolosa del Llenguadoc i Barcelona.

Hi han assistit les més altes personalitats polítiques franceses i "espanyoles", al cap d'aquestes Felipe González.

- 4 -

En els mitjans audiovisuals francesos no hem vist cap menció a la presència d'"autoritats catalanes" : per aquestes mitjans un país que s'anomena Catalunya no existeix.

O és que realment els catalans no hi estaven representats ?

En canvi, ens assabentem de que el president Mitterrand i Felipe González han recordat en homenatge que els guerrillers republicans espanyols alliberaren Foix de l'ocupació alemanya.

Una posició "espanyola"

Aquest 17 d'agost el diari madrileny El País expressa la seva opinió davant el drama argelès. Es guarda bé de criticar el suport de l'imperialisme als terroristes armats i organitzats. La seva representació "diplomàtica" es protegida per americans i pels anglesos.

Quan la guerra de l'Afganistan van ser els americans els que, per combatre "el comunisme", armaren i organitzaren en la base militar del Pakistan, els grups islamistes que feien la guerrilla als comunistes i als soviètics.

La actual situació argeliana no és més que la continuació de la guerra afganistan.

A més, El País pren la mateixa posició que els mitjans francesos de donar suport fent-se el portaveu dels islamistes. Aquesta posició és demanar negociacions amb els islamistes i noves eleccions que guanyarien i els permetrien prendre el poder.

Sembla increïble, però els occidentals, els mateixos que permetten els avanços del feixisme, amb la seva por "al comunisme" estan disposats a deixar avançar un islamisme retrograd i totalitari. Estem en presència d'un complot contrarevolucionari. Els mitjans espanyols s'hi associen.

ESPURNES

Bilingüisme...

o, com deia "El Llamp", "vil-lingüisme"?

Ens diu un viatger que, a Barcelona, els rotuls dels carrers es-
ran escrits en els dos idiomes, català i castellà.

Es pot pretendre que ens trobem en presència d'una reivindicació nacional satisfeta. No ho creiem, ens sembla més aviat que, en el context actual, és el reconeixement, pels catalans, del dret dels "espanyols" a imposar, als catalans la oficialitat de llur idioma.

Catalunya deu ésser catalana.

Presentat per : Joaquim Vinyes - Décines, França.